

havde alle mulige andre nedladende betragtninger om.

Den slags nedladende betragtninger om andre demokratiske lande kan jeg desværre ikke bygge bro til, men jeg vil meget gerne diskutere, hvilket mål vi har for det samarbejde, vi er en del af.

Men når det drejer sig om fremtiden og f.eks. om udvidelsen, så er der jo ikke nogen mellemvej. Enten vil man have udvidelsen, eller også vil man ikke have den, og Dansk Folkeparti vil altså ikke have den. Der er ikke nogen mellemvej.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er altså pærevrøvl. Altså fru Elisabeth Arnold kendte nok ikke Mogens Camres kronik den 30. september, da Jyllands-Posten udkom med et fru Elisabeth Arnold-citat, så at henvise til den kronik som et svar på mit spørgsmål om, hvorfor fru Elisabeth Arnold mener, at hun er med til at bygge bro mellem modstandere og tilhængere i Folketinget, når hun direkte dér siger, at det afviser hun enhver tanke om, synes jeg godt nok er helt horribelt. Men jeg tror nok, at de, der hører på denne debat, kan høre, at der er manglende sammenhæng.

Noget helt andet er så, at fru Elisabeth Arnold vist ikke har læst kronikken. Kronikken siger jo ikke, at vi ikke skal have EU-udvidelsen. Kronikken opstiller to ting, som er forudsætninger for en vellykket udvidelse – det kan vi tage en god diskussion om – og det er bl.a. det her med det fleksible Europa, at hvis man ikke har et mere fleksibelt opbygget Europa, men ønsker den centraliserede enhedsmodel, som åbenbart er fru Elisabeth Arnolds kop te, så er det håbløst at få en union med 28 medlemslande til at fungere.

Det har jeg sagt ved talrige debatter her i salen, så det kan jo ikke komme bag på fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes ærlig talt, at hr. Kristian Thulesen Dahl skulle tage at slå ørerne ud. Jeg sagde netop i mit indlæg her, at Det Radikale Venstre brød sig ikke om ideen med det fleksible samarbejde, men at vi har taget ved lære af folkeafstemningen, og at vi nu har bevæget os og sagt o.k., vi må acceptere, at samarbejdet bliver mere fleksibelt. Det synes vi Danmark skal støtte, for

vi kan ikke opretholde vores særstilling og samtidig forhindre de andre i at gå videre. Det ville være utroværdigt.

Så ja, vi går ind for mere fleksibilitet. Vi har bevæget os, siger jeg til hr. Kristian Thulesen Dahl. Så giv os dog kredit for det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså den model, man arbejder for på regeringskonferencen, er ikke fleksibilitet i den forstand, jeg har givet udtryk for, og jeg tror, at de fleste ønsker fleksibilitet.

Det er alene, som flere andre ordførere også har været inde på, et forsøg fra nogle landes side på at få lejlighed til at presse en udvikling igennem, som de vil forsøge at tvinge os andre med i senere. Det er jo ikke den reelle form for fleksibilitet, der er udgangspunktet for den debat, man i EU har om et forstærket samarbejde, og det er de to ting, som fru Elisabeth Arnold blander sammen her i svaret her til mig.

Men jeg må bare konstatere, at fru Elisabeth Arnold overhovedet ikke har forholdt sig til det citat, fru Elisabeth Arnold giver udtryk for via Jyllands-Posten den 30. september. Er det, fordi citatet er forkert? Eller er det, fordi fru Elisabeth Arnold i virkeligheden nok må erkende, at Det Radikale Venstre under ingen omstændigheder har forsøgt at bygge bro?

Og så forsøger man her i dag at give indtryk af, at man har forsøgt at lave en konstruktion, bygge bro og jeg ved ikke hvad, men at det så skulle være f.eks. Dansk Folkeparti, der ikke har ønsket at tage imod en fremstrakt hånd.

Det er simpelt hen noget sludder.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det fru Elisabeth Arnold, og derefter er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahls opførsel minder mig om Tigerdyret i Peter Plys. Hver gang Tigerdyret bliver præsenteret for en ny livret siger det: Nej, ikke lige det. Det skal være noget andet i stedet for.

Den fleksibilitet, som vi har været kede af i Det Radikale Venstre, har vi måttet acceptere skal være bedre. Mere fleksibilitet er altså åbenbart noget, der er nogle, der ønsker, og den danske befolkning vil også selv have, at Danmark har en særstilling.